

Ikt. sz.: IUB/56-2/2017.

IUB-26/2017. sz. ülés
(IUB-104/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2017. december 5-én, kedden, 15.00 órakor
az Országház Nagy Imre termében
(főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	7
A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény módosításáról szóló T/18296. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	7
Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény módosításáról szóló T/18530. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	8
A Nemzeti Emlékezet Bizottságról szóló 2013. évi CCXLI. törvény módosításáról szóló T/18531. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	9
A közzolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló T/18565. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	10
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	13
a) A gazdasági érdekérvényesítés nyilvánosságáról és a lobbisták nyilvántartásáról, valamint egyes törvények antikorrupciós tárgyú módosításáról szóló T/18152. számú törvényjavaslat	13
Dr. Hadházy Ákos szóbeli kiegészítése	13
Hozzászólások	13
Dr. Hadházy Ákos reflexiói	14
Határozathozatal	14
b) Az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló T/18153. számú törvényjavaslat	15
Dr. Hadházy Ákos szóbeli kiegészítése	15
Hozzászólások	15
Dr. Hadházy Ákos reflexiói	20
Határozathozatal	21
c) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvénynek a kilakoltatási moratórium megújításához szükséges módosításáról szóló T/18279. számú törvényjavaslat	21
Dr. Hadházy Ákos szóbeli kiegészítése	22
Hozzászólások	22
Határozathozatal	22
d) Az Isztambuli Egyezmény elfogadásáról szóló H/18293. számú határozati javaslat	23
Szelényi Zsuzsanna szóbeli kiegészítése	23
Hozzászólások	25

<i>Szelényi Zsuzsanna reflexiói</i>	29
<i>Határozathozatal</i>	31
<i>Egyebek</i>	31
<i>Az ülés berekesztése</i>	31

Napirendi javaslat

1. Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18530. szám)
(Dr. Gulyás Gergely és dr. Répássy Róbert (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. A Nemzeti Emlékezet Bizottságról szóló 2013. évi CCXLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18531. szám)
(Dr. Gulyás Gergely és dr. Répássy Róbert (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
3. A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCIX. törvény és az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18565. szám)
(Dr. Gulyás Gergely, Hende Csaba és dr. Répássy Róbert (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
4. A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18296. szám)
(A Magyarországi nemzetiségek bizottsága önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
5. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
 - a) A gazdasági érdekérvényesítés nyilvánosságáról és a lobbisták nyilvántartásáról, valamint egyes törvények antikorrupciós tárgyú módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18152. szám)
(Dr. Hadházy Ákos, Demeter Márta, dr. Szél Bernadett, Ikotity István, Sallai R. Benedek és Schmuck Erzsébet (LMP) képviselők önálló indítványa)
 - b) Az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/18153. szám)
(Dr. Hadházy Ákos, Demeter Márta, Ikotity István, dr. Szél Bernadett, Sallai R. Benedek és Schmuck Erzsébet (LMP) képviselők önálló indítványa)
 - c) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvénynek a kilakoltatási moratórium megújításához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18279. szám)
(Dr. Hadházy Ákos és Schmuck Erzsébet (LMP) képviselők önálló indítványa)
 - d) Az Isztambuli Egyezmény elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/18293. szám)

(Szelényi Zsuzsanna (független), Bangóné Borbély Ildikó (MSZP), Demeter Márta, dr. Szél Bernadett (LMP), Heringes Anita (MSZP), Schmuck Erzsébet (LMP) és Szabó Timea (független) képviselők önálló indítványa)

6. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Vejkey Imre (KDNP), a bizottság elnöke

Budai Gyula (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Vas Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)
Varga József (Fidesz)
Teleki László (MSZP)
Dr. Apáti István (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Vitányi István (Fidesz) dr. Vejkey Imrének (Fidesz)
Demeter Zoltán (Fidesz) dr. Répássy Róbertnek (Fidesz)
Vigh László (Fidesz) Varga Józsefnek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Kubovicsné dr. Borbély Anett, a bizottság főtanácsadója
Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

Meghívottak

Hozzászólók

Fuzik János elnök (Magyarországi nemzetiségek bizottsága)
Fülöp Attila helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dr. Magyariné dr. Nagy Edit helyettes államtitkár
(Belügyminisztérium)
Dr. Hadházy Ákos (LMP) országgyűlési képviselő
Szelényi Zsuzsanna (független) országgyűlési képviselő

Megjelent

Dr. Gergényi Zoltán főosztályvezető-helyettes (Belügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 15 óra 00 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi bizottság ülését ezennel megnyitom.

Ismertetem a helyettesítések rendjét: Répássy Róbert képviselőtársunk helyettesíti Demeter Zoltán képviselő urat, Varga József képviselőtársunk Vigh László képviselő urat, jómagam pedig Vitányi István képviselőtársunkat. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Soron következik a mai ülés napirendjének megállapítása. Napirend-módosításra vonatkozó javaslat nem érkezett, viszont érkezett egy kérés, miszerint a 4. napirendi pontot elsőként tárgyaljuk, figyelemmel az államtitkárság elfoglaltságára. Kérdezem a bizottság tagjait, van-e valakinek a napirendi javaslattal kapcsolatban észrevétele. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérem, szavazzunk a napirend elfogadásáról! Ki támogatja a napirend elfogadását a napirendi pontok imént ismertetett sorrendjében? Aki támogatja? *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy egyhangúlag, 11 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a napirendet a bizottság elfogadta.

A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény módosításáról szóló T/18296. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Soron következik első napirendi pontunk: a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása. Az előterjesztés a Magyarországi nemzetiségek bizottságának önálló indítványa. Köszöntöm a bizottság képviselőjében Fuzik János elnök urat, a kormány képviselőjében pedig Fülöp Attila államtitkár urat.

Megnyitom a részletes vita első szakaszát, azaz a javaslatnak a HHSZ 44. §-ában meghatározott szempontok szerinti vizsgálatát. Kérdezem, elnök úr álláspontja szerint a javaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezéseknek.

FUZIK JÁNOS elnök (Magyarországi nemzetiségek bizottsága), előterjesztő: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Álláspontunk szerint megfelel a házszabályi rendelkezéseknek a törvényjavaslatunk.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Kérdezem a kormány álláspontját.

FÜLÖP ATTILA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Igen, megfelel.

ELNÖK: Köszönöm szépen, helyettes államtitkár úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérdezem a bizottság tagjait, álláspontjuk szerint a javaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezéseknek. Aki egyetért vele? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangúlag, 11 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a bizottság úgy döntött, hogy az előterjesztés megfelel a házszabály 44. §-ában foglaltaknak.

Az előterjesztéshez képviselői módosító javaslat nem érkezett. A bizottságunk titkársága azonban előkészített egy bizottsági módosítójavaslat-tervezetet, amely egy jogtechnikai pontosítást tartalmaz; ezt képviselőtársaim a hétfői napon megkapták.

Kérdezem először az előterjesztő álláspontját. Elnök úr?

FUZI K JÁNOS elnök (Magyarországi nemzetiségek bizottsága), előterjesztő: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a holnapi ülésén alakítja ki álláspontját; feltehetően C típusú jelentést nyújtunk majd be.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem a kormány álláspontját.

FÜLÖP ATTILA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A tárca részéről tudok álláspontot mondani: észrevételt nem teszünk hozzá, támogatni tudjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megnyitom a vitát. Kérdezem, ki kíván felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, akkor határozathozatalra kerül sor.

Kérdezem a bizottság tagjait, előterjesztik-e a módosító javaslatot, amely egyben a bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslata is. Aki egyetért? *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy egyhangúlag, 11 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a bizottság a javaslatot előterjesztette.

Ezzel a részletes vitát lezárom. Köszönöm elnök úr és helyettes államtitkár úr részvételét. *(Fülöp Attila távozik az ülésről.)*

**Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény módosításáról szóló T/18530. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Soron következik második napirendi pontunk: az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása, dr. Gulyás Gergely és Répássy Róbert képviselők önálló indítványa. Köszöntöm az előterjesztők képviseletében Répássy Róbert képviselőtársunkat, a kormány képviseletében pedig Magyariné dr. Nagy Edit államtitkár asszonyt és kollégáját.

Mivel az előterjesztéshez módosító javaslat nem érkezett, ezért a részletes vita egy szakaszból áll, ez a törvényjavaslatnak a HHSZ 44. §-ában meghatározott szempontok szerinti vizsgálatára terjed ki.

Kérdezem először az előterjesztőt, hogy álláspontja szerint a javaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezéseknek.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz) előterjesztő: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az előterjesztők álláspontja szerint megfelel a házszabályi rendelkezéseknek a javaslat.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kérdezem a kormány álláspontját.

DR. MAGYARINÉ DR. NAGY EDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Szerintünk is megfelel a házszabálynak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megnyitom a vitát. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Kérdezem tehát a bizottság tagjait, hogy álláspontjuk szerint megfelel-e a javaslat a házszabályi rendelkezéseknek. Aki ezzel egyetért? *(Szavazás.)* Tíz igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Egy nem; tartózkodás nem volt. Köszönöm. Megállapítom, hogy 10 igen, 1 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül a bizottság úgy döntött, hogy az előterjesztés megfelel a házszabály 44. §-ában foglaltaknak.

Ezzel a részletes vitát lezárom. Köszönöm államtitkár asszony és kollégája megjelenését. *(Dr. Magyariné dr. Nagy Edit és munkatársa távozik az ülésről.)*

**A Nemzeti Emlékezet Bizottságról szóló 2013. évi CCXLI. törvény módosításáról szóló T/18531. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Soron következik a harmadik napirendi pontunk: a Nemzeti Emlékezet Bizottságról szóló 2013. évi CCXLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása, Gulyás Gergely és Répássy Róbert képviselők önálló indítványa. Gondolom, az előterjesztőt ismételten Répássy Róbert képviselőtársunk képviseli a továbbiakban is. *(Dr. Répássy Róbert bólint.)*

Megnyitom a részletes vita első szakaszát, azaz a törvényjavaslatnak a HHSZ 44. §-ában meghatározott szempontok szerinti vizsgálatát. Kérdezem először az előterjesztőt, hogy álláspontja szerint a javaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezéseknek.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz) előterjesztő: Elnök úr, az előterjesztők álláspontja szerint a javaslat megfelel a határozati házszabály rendelkezéseinek.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselőtársam. Megnyitom a vitát. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérdezem a bizottság tagjait, megfelel-e a javaslat a házszabály rendelkezéseinek. Aki egyetért vele? *(Szavazás.)* Tíz igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás. Köszönöm. Megállapítom, hogy 10 igen, 0 nem és 1 tartózkodás mellett a bizottság úgy döntött, hogy az előterjesztés megfelel a házszabály 44. §-ában foglaltaknak.

Az előterjesztéshez képviselői módosító javaslat nem került benyújtásra. Érkezett azonban magától az előterjesztőtől módosítási szándék, amely nyelvhelyességi és jogtechnikai pontosításokat tartalmaz. Ezeket képviselőtársaim a hétfői napon megkapták.

Megnyitom a vitát. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, akkor határozathozatalra kerül sor.

Kérdezem a bizottság tagjait, előterjesztik-e a módosító javaslatot, amely egyben a bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslata is. Aki ezzel egyetért? *(Szavazás.)* Nyolc igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Kettő nem. És aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás. Köszönöm. Megállapítom, hogy 8 igen, 2 nem és 1 tartózkodás mellett a bizottság a javaslatot előterjesztette.

Ezzel a részletes vitát lezárom.

**A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló T/18565. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Soron következik negyedik napirendi pontunk: a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény és az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása. Ismételten köszöntöm Répássy képviselőtársunkat; gondolom, ő képviseli az előterjesztőket. *(Dr. Répássy Róbert bólint.)* Köszönöm.

Megnyitom a részletes vita első szakaszát, azaz a törvényjavaslatnak a HHSZ 44. §-ában meghatározott szempontok szerinti vizsgálatát. Kérdezem először előterjesztő urat, hogy álláspontja szerint a javaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezéseknek.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz) előterjesztő: Igen, elnök úr, megfelel a javaslat a határozati házszabály rendelkezéseinek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megnyitom a vitát. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérdezem a bizottság tagjait, megfelel-e a javaslat a házszabály rendelkezéseinek. Aki egyetért ezzel? *(Szavazás.)* Tizenegy igen. Köszönöm. Megállapítom, hogy egyhangúlag, 11 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a bizottság úgy döntött, hogy az előterjesztés megfelel a házszabály 44. §-ában foglaltaknak.

Mivel az előterjesztéshez módosító javaslatok érkeztek, áttérünk a háttéranyag megvitatására, mely 12 pontból áll.

A háttéranyag 1. és 3. pontjai összefüggenek. Kérdezem először az előterjesztő álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz) előterjesztő: Elnök úr, az előterjesztők nem értenek egyet a módosító javaslatokkal.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Ki kíván hozzászólni az 1. vagy a 3. ponthoz? Staudt Gábor alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Itt Hegedűs Lorántné képviselőtársunk kiterjeszteni a törvény hatályát a Köztársasági Elnöki Hivatalra és az Alkotmánybíróság Hivatalára; a módosító gyakorlatilag ezt tartalmazza. Szeretnénk, ha ezt befogadná a bizottság. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Akkor döntsünk, hogy ki támogatja a háttéranyag 1. és 3. pontjában foglaltakat. Aki igen? *(Szavazás.)* Három igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Kettő nem. És aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Hat tartózkodás. Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen, 2 nem és 6 tartózkodás mellett nem támogatta a javaslatokat.

Következik a háttéranyag 2. pontja, amely összefügg az 5., 6. és 7. pontokkal. Kérdezem először az előterjesztő álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz) előterjesztő: Nem értenek egyet az előterjesztők a javaslatokkal.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Ki kíván hozzászólni? Staudt Gábor alelnök úrnak megadom a szót. Tessék parancsolni!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. A rendelkezéseket ebben az esetben szeretnénk az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalára is kiterjeszteni; erre vonatkozik képviselőtársunk indítványa. Kérem ennek a megfontolását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, akkor döntsünk! Ki támogatja a 2., 5., 6. és 7. pontokat? Aki ezzel egyetért? *(Szavazás.)* Három igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Kettő nem. Aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Hat tartózkodás. Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen, 2 nem és 6 tartózkodás mellett nem támogatta ezeket a háttéranyagpontokat.

A háttéranyag 4. pontja kapcsán kérdezem először az előterjesztő álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz) előterjesztő: Ez Bárándy Gergely indítványa, nem támogatjuk. Elnök úr, csak az összefüggéseket hadd tisztázzam még egyszer!

ELNÖK: Tehát volt először az 1. és 3. pont; utána a háttéranyag 2. pontja összefüggött az 5., 6. és 7. pontokkal; most pedig sorrendben a 4. pontot tárgyaljuk.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm. Tehát a 4. pontban foglalt módosító javaslatot nem támogatjuk, nem értünk egyet vele.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Kérdezem a bizottságot, támogatja-e a háttéranyag 4. pontjában foglalt módosító javaslatot. Aki igen? *(Szavazás.)* Három igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Kettő nem. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Hat tartózkodás. Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen, 2 nem és 6 tartózkodás mellett nem támogatta a 4. pontot.

A háttéranyag 8. pontja kapcsán kérdezem ismételten először az előterjesztő álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz) előterjesztő: Igen, támogatjuk a 8. pontban lévő módosító javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Kérdezem a bizottságot, támogatja-e a háttéranyag 8. pontjában foglalt módosító javaslatot. Aki igen? *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 11 igen szavazattal, egyhangúlag támogatta a javaslatot.

Áttérünk a háttéranyag 9. pontjára. Kérdezem ismételten az előterjesztőt.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz) előterjesztő: Támogatják az előterjesztők a 9. pontban foglalt módosító javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Kérdezem a bizottságot, támogatja-e a háttéranyag 9. pontjában foglalt módosító javaslatot. Aki igen? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy 11 igen szavazattal, egyhangúlag a bizottság támogatta.

Következik a háttéranyag 10. pontja. Kérdezem az előterjesztő álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz) előterjesztő: Nem támogatjuk a módosító javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Kérdezem a bizottságot, támogatja-e a háttéranyag 10. pontjában foglalt módosító javaslatot. Aki igen? *(Szavazás.)* Három igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Kettő nem. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Hat tartózkodás. Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen, 2 nem és 6 tartózkodás mellett nem támogatta a 10. pontot.

Következnek a háttéranyag 11. és 12. pontjai. Kérdezem az előterjesztő álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz) előterjesztő: Elnök úr, az előterjesztők támogatják a módosító javaslatokat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki kíván hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Kérdezem a bizottságot, támogatja-e a háttéranyag 11. és 12. pontjában foglalt módosító javaslatokat. Aki igen? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy 11 igen szavazattal, egyhangúlag a bizottság támogatta.

Ezzel a háttéranyag végére értünk. Most áttérünk az előterjesztőtől érkezett két módosítási szándék megvitatására, melyeket a tegnapi nap folyamán valamennyi képviselőtársam megkapott.

Először a kétpontos javaslat vitáját nyitom meg. Kérdezem, ki kíván felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, akkor döntsünk a javaslat elfogadásáról. Ki támogatja a módosító javaslat benyújtását? *(Szavazás.)* Tíz igen. Aki nem ért egyet ezzel? *(Szavazás.)* Egy nem; tartózkodás nem volt. Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 10 igen, 1 nem szavazat mellett tartózkodás nélkül a módosító javaslatot benyújtotta.

Most áttérünk az egyponos módosítási kezdeményezésre, amely garanciális szabályként kívánja rögzíteni, hogy az új szabályok bevezetése után sem csökkenhet az illetmény. A javaslat vitáját megnyitom. Kérdezem, ki kíván felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, akkor döntsünk a javaslat elfogadásáról! Ki támogatja a módosító javaslat benyújtását? *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag, 11 igen szavazattal a módosító javaslatot benyújtotta.

Tehát a háttéranyag 8., 9., 11. és 12. pontjait a bizottság támogatta; ezenkívül három pontban terjesztettünk elő saját módosítási szándékot. Ezek egyben a bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslatának is a részei. Döntsünk ezek benyújtásáról! Aki ezt támogatja? *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag, 11 igen szavazattal a javaslatot előterjesztette. Ezzel a részletes vitát lezárom.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

a) A gazdasági érdekérvényesítés nyilvánosságáról és a lobbisták nyilvántartásáról, valamint egyes törvények antikorrupciós tárgyú módosításáról szóló T/18152. számú törvényjavaslat

Soron következik 5. napirendi pontunk: döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről, azon belül is az a) alpont: a gazdasági érdekérvényesítés nyilvánosságáról és a lobbisták nyilvántartásáról, valamint egyes törvények antikorrupciós tárgyú módosításáról szóló törvényjavaslat.

Köszöntöm Hadházy Ákos képviselő urat mint előterjesztőt. Megadom a szót, hogy javaslatát indokolhassa.

Dr. Hadházy Ákos szóbeli kiegészítése

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon sokat nem akarom az önök idejét rabolni, mert nem sok illúzióm van arra, hogy ezeket megszavazzák.

Nagyon fontosnak tartom. Nyilvánvalóan vannak olyan törvények, amelyek összefoglalva ezt a célt, a korrupciót csökkentik, azonban nekem az a tapasztalatom, hogy ezekben nagyon-nagyon sok a kiskapu, és jelen pillanatban az a helyzet, ami jellemzi a magyar korrupciót, azt hiszem, az is mindenképpen ezt igazolja, hogy számtalan olyan törvénymódosításra lenne szükség, amely megnehezíti az elkövetők dolgát, illetve megnöveli a lebukás kockázatát. Ezért adtam be ezt a törvényjavaslatot. Nyilván ezt majd egy következő kormányznál nagyobb eséllyel tudom véghez vinni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Megnyitom a javaslat vitáját. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. Megadom a szót Vas Imre alelnök úrnak. Tessék parancsolni!

Hozzászólások

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Azt tudni kell, hogy 2010-ben helyeztük hatályon kívül azt a rendeletet, amely fizetett lobbisták lehetőségét teremtette meg; ezt nem szeretnénk visszavezetni. Én tudom, hogy az LMP szeretne fizetett lobbistákat, de mi nem szeretnénk. Ezzel szemben egyébként a jogszabályok előkészítésében való társadalmi egyeztetésről szóló 2010. évi CXXXI. törvényt fogadtuk el, amely megfelelő kereteket biztosít a társadalmi érdekcsoportok becsatornázására a jogalkotásba.

A törvényjavaslat egyébként számos ponton nem felel meg a jogalkotás szabályainak. Így például az országgyűlési képviselőkre a kormány rendeletben nem határozhat meg adatközlési kötelezettséget, már csak a törvényből következő alá-főlé rendeltségi viszonyra tekintettel sem.

Egyébként pedig én értem, hogy ön szeretne az LMP megszűnése után is jó lobbistaállásba kerülni, de ehhez szerintem mi nem adhatjuk a nevünket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. Répássy Róbert képviselőtársamnak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Én azért szeretnék hozzászólni, mert az előbb Hadházy képviselő úr rezignáltan jegyezte meg, hogy nem sok reményt fűz ahhoz, hogy a javaslatot elfogadjuk. De hát emlékszik, képviselő úr, hogy nem először

került az Igazságügyi bizottság elé ez a javaslat, tehát kifejtettük már korábban az érveinket. Én szeretném azt megismételni, hogy annak idején, ahogy mondta Vas Imre, 2010-ben azért helyeztük hatályon kívül a - ha jól emlékszem - 2006-10 közötti ciklusban született úgynevezett lobbitorvényt, mert mi már akkor sem értettünk egyet azzal a lobbiszabályozással. Ugyanis az akkori szocialista-szabad demokrata többség által elfogadott lobbitorvényben nemcsak a jogalkotási célú lobbizás, fizetett lobbizás volt megengedve, hanem az egyedi ügyekben való fizetett lobbizás is megengedett volt. Álláspontunk szerint a lobbitevékenységgel való befolyásolás, legalábbis üzletszerű lobbitevékenység végzése, tehát az üzletszerű lobbitevékenység nem irányulhat egyedi, konkrét ügyeknek a befolyásolására, ez megengedhetetlen. A korábbi törvény ezt pedig tartalmazta, ezért mi ebben a formájában nem értettünk egyet, és úgy, ahogy mondta Vas Imre képviselő úr, jobbnak láttuk inkább a jogalkotásban való társadalmi részvételtől szóló törvényt elfogadni, amelyben nem fizetett lobbisták által, de mindenesetre széles körű érdekérvényesítési lehetőségre van lehetőség, akár nonprofit alapon, akár más, ngo alapon. Tehát ez a lehetőség most is nyitva áll, hangsúlyozom, a jogalkotás befolyásolására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Kérdezem Hadházy Ákos képviselőtársunkat, hogy kíván-e reagálni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Úgy látom, igen. Megadom a szót képviselőtársunknak.

Dr. Hadházy Ákos reflexiói

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen, nagyon röviden. A második hozzászólásból azt vontam le, hogy nem is olvasták el a törvényjavaslatot, hiszen nyilvánvalóan nemcsak a lobbitevékenységről szól ez a törvényjavaslat, ez egy javaslatcsomag *(Dr. Vas Imre: Ez már az 1. § (2) bekezdésében itt van.)*, amelyik számtalan módon nehezítené a lopást.

Vas Imre szokásos cinikus megjegyzéseihez pedig azt szeretném mondani, hogy attól, hogy megszüntették azt a törvényt a lobbistákról, az nem azt jelenti, hogy azzal a lobbistákat szüntették meg. Ön nagyon jól tudja, hogy vannak lobbisták, csak annak a törvényi szabályozását szüntették meg. A javaslatunk ennek a nyitottságát szorgalmazná, azt, hogy ez egy szabályozott és nyitott formában történjen. Ezt nagyon jól tudja. Ezen kívül ez a javaslat számtalan nagyon komoly javaslatot tartalmaz. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Aki igen? *(Szavazás.)* Három igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Nyolc nem; és tartózkodás nem volt. Köszönöm. Megállapítom, hogy 3 igen, 8 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül a bizottság nem vette tárgysorozatba a törvényjavaslatot.

A határozati házsabály értelmében tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság döntéséről házelnök urat írásban értesítjük. Ezzel ezt a napirendi alpontot lezárom.

b) Az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló T/18153. számú törvényjavaslat

Soron következik 5. napirendi pontunk b) alpontja: az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat, szintén Hadházy Ákos képviselőtársunk önálló indítványa. Megadom a szót képviselő úrnak, hogy javaslatát indokolhassa.

Dr. Hadházy Ákos szóbeli kiegészítése

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Ezt a javaslatot - vagy ehhez hasonló javaslatot - ezelőtt már összesen 15 alkalommal beadtuk, ez most a 16. alkalom. Nincs kétségünk afelől, hogy szintén leszavazza a kormánypárt. Ezzel együtt fontosnak tartom, hiszen még egy bizonyítékot kapunk arra, hogy a jelenlegi állami vezetésben jelen vannak az elmúlt rendszernek a besúgói.

Két fő ellenérvet szoktunk hallani; ugyan legutóbb már semmilyen ellenérvet nem hallottunk, anélkül szavazták le. Az egyik, hogy ez már egy régi dolog, ez már egy lezárt dolog, 27 éve volt elvileg egy rendszerváltás. Én azt hiszem, ez egy hamis érv, hiszen nem kell hozzá túl nagy számolótehetség, hogy ha valaki a 80-as években ilyen elmúlt rendszert csúnyán kiszolgáló tevékenységet végzett, az még bőven benne lehet jelen pillanatban is az állami vezetésben. Tehát ilyen szempontból sajnos még mindig abszolút aktuális ez a törvény.

A másik általános ellenérv pedig, hogy a besúgók között nemcsak úgymond gazemberek voltak, hanem voltak gyenge emberek is, akik zsarolhatók, és így lettek besúgók. Én azt gondolom, ez nem mond ellent a törvény elfogadásának, hiszen semmi keresnivalója nincs a közéletben azon gyenge vagy zsarolható embereknek.

ELNÖK: Köszönöm. Megnyitom a javaslat vitáját. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. Megadom a szót Vas Imre alelnök úrnak. Tessék parancsolni!

Hozzászólások

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Szerintem arra kapunk bizonyítékot, hogy az LMP frakciójában továbbra sem értik az Alaptörvényt, és nem tudnak törvényjavaslatot szövegezni. Hozzáteszem, azokat a hibákat sem javították ki ebben a javaslatban, amit a legutóbb elmondtunk; feles törvénnyel kívánnak csak, mondjuk, az országgyűlési törvénytől kezdve az Möt.-ig módosítani. Az, hogy hány ponton kellene ennek a törvénynek a hatálybalépéséhez Alaptörvényt módosítani, ez egy más kérdés, miután a jelenlegi Alaptörvényben benne van, hogy minden magyar állampolgárnak joga van közhivatalt viselni, és itt pont a közhivatal viselését próbálják korlátozni.

Szerintem legalább tizenöt-ször már elmondtuk, hogy ezt így nem lehet tárgysorozatba venni, mert alkalmatlan arra. Ön persze ettől még el fogja mondani, hogy mi a besúgókat támogatjuk. Nem azt támogatjuk, most felhívom a figyelmét, hanem önök nem tudnak jogszabályt szövegezni. A javaslatuk most, nem tudom, tizenötödik vagy huszadik (*Jelzésre:*), tizenhatodik alkalommal van itt előttünk, és a tizenhatodik alkalomra sem tudták úgy megszövegezni, hogy megfeleljen az Alaptörvénynek és a jogszabályalkotás követelményeinek. Úgyhogy erre azt szokták

mondani, hogy ez tizenhatodik alkalommal is elégtelen. (*Dr. Apáti István: Atyaúristen!*) Köszönjük szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Staudt Gábor alelnök úrnak. Tessék parancsolni!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Bár nem tisztem Hadházy képviselőtársunkat megvédeni, de azért azt mégis el kell mondani, hogy egyrészt a témafeeszégetés valós. (*Dr. Vas Imre: Ezt senki nem vitatja.*) Többször elmondtuk - és ezek szerint Vas Imre is így tartja, hallva itt a hozzászólását, mármint az én hozzászólásom alatt való bekiabálását, mondanám, de hát halkán jegyezte meg -, tehát a lényeg az, hogy a probléma valós. '90 után az egész rendszer, nem véletlenül, elmulasztotta a szembenézést az ügynökökkel, az ügynökmúlttal; ilyen-olyan módon átmentették nemcsak az ügynököket, hanem azokat a történeteket is, azokat a pártállami működésnek a struktúráit is sok esetben, ezt kell mondjam, ami a rendszerváltásnak egy kitűzött célja volt, és meg kellett volna valósítani. (*Sic!*) Persze, tudjuk, hogy forradalmat kellett volna csinálni, hogy ez megtörténjen, de hát ez utólag lett már az embereknek az arcába belevágva. Akkor kellett volna nekik elmondani, amikor valójában a rendszerváltás éveit éltük! Tehát a probléma valós.

Az, hogy egy valós problémára az elmúlt most már lassan nyolc év jogalkotási fércmunkája után, hogy mondjam, ilyen, mindenféle érdemi vitát nélkülöző hozzászólások érkeznek Vas Imrértől, ezt sokféleképpen lehetne minősíteni; hadd mondjam azt, hogy egyáltalán nem elegáns, és nemcsak hogy nem elegáns, hanem nagyon cinikus is. Egyébként hozzáteszem, hogy Vas Imre minden esetben, amikor ellenzéki beadványokról van szó, hasonló, mondvacsinált formai érvekre próbál hivatkozni, aminek javarésze nem állja meg a helyét. Amelyik meg, azt mondom, billegős, mert van benne logika, azt meg orvosolni lehetne az Országgyűlés előtt a vitában. Hiszen azt nyilván mindenki tudja, Vas Imre is, hogy tárgysorozatba vételről döntünk. És az a kormányzati többség, amelyik Alaptörvényt aszerint módosított, hogy mondjuk, az Alkotmánybíróság mit kaszált el és mit nem, akikkel még arról is vitát folytattunk, és talán pont Vas Imrével is, hogy az a kifejezés, hogy a közpénz elveszíti közpénzjellegét, az belefér-e a magyar alkotmányossági szabályokba, és sorolhatnék még olyan példákat, amelyekre a legelképesztőbb hivatkozással asztalverő módon az volt a válasz, hogy igen, törvényes - néhányról az Alkotmánybíróság kimondta, hogy nem az... Tehát szerintem, és ez nyilván pusztába kiáltott szó, de jelen bizottság előtt - nem kell, főleg, hogy a sajtó nincs jelen, tehát nem kell a sajtónak beszélni, ha ez lenne a cél - tegyük félre ezeket az álságos érveket, és beszéljünk úgy általában is, és ebben az esetben is ezt kérem, a valóságról. Megértem, ha ez nehéz, a Fidesznek is nehéz az ügynökmúlttal való szembenézés (*Dr. Vas Imre: Különösen nekünk. - Dr. Répássy Róbert: Igen.*), mert '90 után a Fidesz is részese volt annak a rendszernek, a rendszerváltásnak. És sajnálatos módon, ki lehet mondani, hogy ma a legtöbb olyan személy, aki a '90 előtti érához köthető, az a Fideszben ül, sajnos. Ez tény; és akkor még nem tudjuk, hogy milyen listák vannak a háttérben, és ha ezek nyilvánosságra kerülnének, akkor lehet, hogy több mindenben világosabban látnánk.

Úgyhogy ennél még az is korrektebb lenne, ha annyit mondanának, hogy nem, nem támogatjuk, tartózkodunk, a jelenlegi rendszert megpróbáljuk fenntartani. De hogy ilyen joginak látszó érvekkel próbáljanak fellépni, ez, azt kell mondjam, cinikus mindenképpen. Köszönöm.

ELNÖK: Répássy Róbert képviselőtársunknak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Nem számoltam, hogy ez a 16. alkalom-e, de valóban többször előttünk volt már ez a javaslat, és többször vitatkoztunk róla. Én megismétlem az álláspontomat, és talán korábban is mondtam már, hogy távol álljon tőlem, hogy én volt kommunistákat mentegessek. De: a Magyar Szocialista Munkáspárt, tehát az egykori állampárt jogutódját a rendszerváltás óta hétszer választották a parlament tagjává. Tehát a Magyar Szocialista Párt hét választáson legitímálta magát. A Magyar Szocialista Párt olyan miniszterelnököket adott ennek az országnak, Horn Gyula, Medgyessy Péter és Gyurcsány Ferenc személyében, akik állampárti múltú személyek voltak; hol az MSZMP, hol a KISZ vezetői voltak, vagy esetleg mindkettő. Tehát a Magyar Szocialista Párt ma, egyébként Gyurcsány Ferenc pártjával együtt, „a” demokratikus ellenzéknek nevezi magát. Tehát az a párt, amelyik, még egyszer mondom, az állampárt jogutódjaként hétszer választottak meg (*Dr. Staudt Gábor: Ebben nincs vita, Robi!*), demokratikus ellenzéknek nevezi magát - a Jobbik kivételével, mert őket nem tartják demokratikusnak (*Derültség.*), de egyébként az LMP-t ebbe a klubba sorolják. (*Dr. Apáti István: Erre büszkék is vagyunk! - Derültség.*) Tehát a volt állampárt utódja, karöltve az LMP-vel, képezi ma Magyarországon a demokratikus ellenzék saját öndefiníciójuk szerint.

Na most, ezek után azt javasolni, még egyszer mondom, hét választás után, hogy valakiket kizárjunk a közéletből, miközben az LMP is, még egyszer mondom, ugyanannak a tábornak a tagja, ugyanannak a posztkommunista pártszövetségnek lehet, hogy a választási szövetségese is lesz, de gyakorlatilag már többször előfordult választásokon, együtt indultak ezekkel a posztkommunista pártokkal... Tehát én azt gondolom, lehet, hogy az LMP itt a trójai faló (*Derültség.*), nem tudom, de ennél már csak az lett volna szebb, ha az MSZP terjeszti elő ezt a javaslatot (*Derültség.*), hogy az egykori kommunistákat zárjuk ki a közéletből. Milyen remek ötlet lett volna, ha az MSZP előterjeszti ezt a javaslatot! (*Dr. Staudt Gábor: Lassan már előbb előterjesztik, mint ti!*) Így van. Egyébként én a vitában, a parlament plenáris ülésén a Nemzeti Emlékezet Bizottságnál a vitában Mesterházy Attilától hallottam azt, hogy ő az egyik legnagyobb támogatója az ügynökmúlt nyilvánosságra hozatalának. (*Dr. Apáti István: Persze, a belső riválisokat ki tudja ütni.*) Ez talán nyilván nem terjed ki az egykori kommunisták közéletből való kizárására.

Tehát, tisztelt bizottság, olyan ez, mintha fordítva ülnénk egy bizonyos lovon, és az a helyzet, hogy amikor ezt hallgatom az LMP-től, nekem az a véleményem, hogy talán valami hátsó szándékuk van ezzel. Merthogy nem a múlttal való szembenézés, nem az, hogy az egykori kommunisták nézzenek szembe a saját múltjukkal, az biztos, hogy nem az önök javaslatából fog megvalósulni. Mert például akkor azt mondhatnák nyugodtan az MSZP-s vagy DK-s partnereiknek, hogy ne haragudjatok, de veletek nem; veletek nem fogunk együttműködni, mert ti egy posztkommunista párt vagytok, egy olyan állampárti rendszert szolgáltatok egykor, amivel mi nem fogunk együttműködni.

Az meg egyébként, még egyszer, hogy ilyen személyes büntetéseket kiszabjunk egykori besúgókra, meg ilyesmi, hát, alkotmányosan ez elég nehezen keresztülvihető! Én tagja voltam 1993-94-ben a parlamentnek, amikor megszavaztuk az úgynevezett átvilágítási törvényt, a sokadikat egyébként, de '94-ben hatályba lépett egy átvilágítási törvény, amelynek alapján úgynevezett átvilágító bizottságok az országgyűlési képviselőket, szerkesztőségek vezetőit, és még számos pozícióban lévő személyt átvilágítottak abból a szempontból, hogy III/III-as tagok, közreműködők vagy hálózati személyek voltak-e. Nem mondom azt, hogy ez egy tökéletes törvény volt, de

emlékszem rá, hogy az akkori Alkotmánybíróságnál ez volt a maximum, ami átment. *(Dr. Apáti István: De miért?)* Tehát semmiféle hivatalvesztés vagy hivataltól való, hivatalviseléstől való elzárás nem ment át *(Dr. Staudt Gábor: Ki csinált köztársasági elnököt abból az alkotmánybírósági elnökből?)*, egyedül az átvilágítás ment át, az, hogy valakinek nyilvánosságra hozzák, hogy együttműködött-e a III/III-as ügyosztállyal, és felszólították lemondásra. De ennél többet szerintem még a rendszerváltás utáni első évtizedben sem vett be a magyar Alkotmánybíróság. Három évtizeddel vagy közel három évtizeddel a rendszerváltás után ennek már elég nehéz is alkotmányos indokát találni, hogy ha mondjuk, egy politikust hét választáson megválasztottak képviselőnek, akkor miért kellene a nyolcadiktól elzárni azért *(Dr. Staudt Gábor: Már az elsőnél kellett volna! - Dr. Apáti István: Jobb későn, mint soha!)*, mert 27 évvel korábban valamilyen pozíciót betöltött.

Tehát értem én ezt a játékot, de az a kérésem, az LMP - hogy mondjam - szürke eminenciásaitól azt kérem, hogy gondolják már át ezt a javaslatot. Mi értelme van annak, hogy hét választással a rendszerváltás után *(Dr. Vas Imre: Ez nem érdeklőket.)* akarnak kizárni a közéletből egyes embereket, miközben együttműködnek azokkal a pártokkal, akik között olyan volt miniszterelnökök vannak, akik aztán tényleg, hát, azt gondolom, az állampárt és a posztkommunista jelleg minden tulajdonságát magukon viselik? Akkor ne működjenek velük együtt! Mondják azt, hogy veletek nem működünk együtt; itt van a jó Jobbik, velük majd együttműködünk, mert ugye, hát, bár nem demokratikusak, de legalább nem posztkommunisták, és akkor valamilyen ilyen együttműködést el tudunk képzelni. *(Dr. Vas Imre: Ebben látszik a képmutatás.)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselőtársaim, ugye, itt van előttünk a napirendi pont, amiről beszélünk. Itt valóban szerteágazó kérdések merülhetnek fel *(Derültség.)*, és nagyon jó politológiai és jogtörténeti vitát is tudunk erről tartani *(Közbeszólások. - Dr. Répássy Róbert: A „diktatúra” ott van benne!)*, abszolút, de az lenne a kérésem, hogy ha lehet, akkor korlátozódjunk a napirendi pontokra. Teleki László képviselőtársamnak adom meg a szót. Tessék parancsolni!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Értem, hogy pont nekem szól most ez az intelem. *(Dr. Staudt Gábor: Á!)*

ELNÖK: Nem. Általánosságban mindenkinek, tényleg.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Én azt gondolom, Répássy képviselő úrnak és Vas Imre képviselő úrnak le kellene ülni egymással megbeszélni, hogy akkor mi is a probléma. Mert ön teljesen mást mondott, mint Vas Imre ehhez képest.

Vas Imre azt mondta, hogy az előterjesztés nem felel meg, meg nem jó szövegszerkezetű *(Dr. Vas Imre: Így van.)*, ön pedig másképp világította meg. *(Dr. Répássy Róbert: No pláne! - Derültség.)* Ha így van, akkor miért nem tették meg az elmúlt 27 évben, hogy benyújtanak egy olyan módosítót vagy egy olyan törvénytervezetet, amelyik kezeli ezt a problémát? *(Budai Gyula: Ti miért nem tettétek meg?)* Meg fogjuk tenni, mi mind a 15-öt támogattuk, és a 16.-at is fogjuk támogatni. *(Budai Gyula: De amikor kormányon voltatok!)* Majd kérjél szót, és akkor mondd el, jó? Egyébként nem kormányfüggő, hogy ki mikor mit terjeszt elő, hanem parlamenti képviselői jogállás szerint megteheti bárki. Ezért tehát azt gondolom, hogy ha most a Fidesz meg akarja tenni, ha ez a szöveg nem tetszik neki, akkor tegye meg, és akkor mi azt is fogjuk támogatni a Magyar Szocialista Párt részéről, mert mi, Répássy képviselőtársam, nem félünk a múlttól. Nem félünk, még

egyszer mondom, és remélem, hogy sokan nem félnek a Magyar Szocialista Pártban. Ezért ezt az előterjesztést is támogatjuk, és az előző tizenötöt is támogattuk, annak érdekében, hogy valóban tisztán lássunk. Mert azért ne felejtsek el, volt itt egy beszólás - nem tudom, ki mondta -, hogy azért a Fidesznek sokkal több félnivalója van, mint a Magyar Szocialista Pártnak! És én ezt komolyan is gondolom, mert ha darabra megszámlálnák, hogy ki honnan jött, nekünk, mondjuk, a frakción belül vagy éppen a szűk elnökségen belül nincs mitől félnünk, mert a mostani képviselőcsoportban nagyon keveset tudnék mondani, akit érint ez a törvény. Ezért tehát azt gondolom, hogy a Fideszen belül, a kormányon belül és magán a frakción belül sokkal több félnivalójuk van, mint nekünk.

Ezért tehát a Magyar Szocialista Párt szembe tud nézni a múlttal, és ezért fogja támogatni ezt a törvénytervezetet. Köszönöm.

ELNÖK: Apáti István képviselőtársunknak adom meg a szót. Tessék parancsolni!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Hát, valóban nagyon sok kérdést felvet az is, amit Répássy képviselő úr elmondott, mert ugye csak úgy finoman szeretném megkérdezni: melyik párt csinált abból az emberből köztársasági elnököt, aki annak idején azt az Alkotmánybíróságot elnökölte és vezette, akinek a segédletével - mert ezt csak így tudom nevezni: segédletével, segítségével - vagy éppen mulasztásával el lehetett sinkófalni ezt az egész történetet? Hol volt III/II-es államtitkár még nemrég is? Hát álljunk már meg egy pillanatra! Most az egyik mulasztás nem menti a másik mulasztást! És hát olyan kedvesen, aranyosan érvel itt Vas Imre képviselő úr, mintha ellenzékben lennének; mintha Hadrázy képviselő úr államtitkárként terjesztene elő javaslatot, és akkor Vas Imre fideszes ellenzéki képviselőként próbálna valamilyen ellenérvet találni. Attól még, hogy eltelt 27 év, egyrészt a „jobb későn, mint soha”, másrészt pedig az „ami késik, nem múlik”, vagy „ami késik, az eljön” közmondása jut eszembe. Tehát attól, hogy ez eddig nem lett megoldva, az nem azt jelenti, hogy ezután se lehetne megoldani.

És azért kicsit szerényebben nyilatkozzanak! Mert elhiszem, hogy önök között, már csak körülbelüli életkoruk alapján sem lehetnek érintettek, de azért a prominenseik között vannak, legalábbis bizonyos szinten. Ha jól tudom, házelnök úr is segédmunkatárs volt abban a Politikatudományi Intézetben Lendvai elvtársnő mellett; akkor még nem hangoztatta ezeket a mélymagyar kinyilatkoztatásokat, ezeket a mélymagyar érveket; és több KISZ-tag is volt azért, legalábbis tag, esetleg tisztségviselő az önök prominensei között. Ha jól tudom, talán a miniszterelnök úr is tagja volt, a korábbi miniszterek közül például Martonyi külügyminiszter úr, vagy éppen Matolcsy most éppen jegybankelnök úr. Azért ne tegyenek már úgy, mintha önök, az önök pártjai ne lettek volna ebben vastagon érintettek! És a probléma már ott kezdődött, hogy az 1990-es országgyűlési választások után, ismerve annak a választásnak a végeredményét, ha a klasszikus politikai skálát nézzük, akkor az akkori összetétel alapján azt lehet mondani, hogy többségében jobboldali, legalábbis a jobboldalhoz sorolható képviselők ülhetek ügynökmúlttal is a parlamentben, hiszen a '90-es választások során az MSZP mint utódpárt meglehetősen kevés mandátumot szerzett; sajnos ez '94-ben megváltozott. De már csak ebből az egyszerű logikából következően is, nagyon sok akkori, úgynevezett, úgymond jobboldali képviselő menthette át a korábbi titkosszolgálati befolyását, kapcsolatait, hatalmát, vagy válthatta át politikai hatalomra. És biztos vagyok benne, hogy mind a két oldalon, a klasszikus bal- és a klasszikus értelemben vett jobboldalon, a Fidesz és az MSZP soraiban is bőven voltak és vannak is érintettek. Ez az egyetlen oka annak, hogy sem

akkor nem tárták ezt fel, amikor a balliberális oldalnak volt kétharmada, az MSZP-SZDSZ kormányzás idején, és akkor sem, amikor a Fidesznek volt kétharmada. Jelzem, körülbelül nyolc éve vannak folyamatosan kormányon, ebből öt évet, közel öt évet kétharmados felhatalmazással kormányoztak. S ha ehhez hozzátesszük az előző ciklusban és most is csak a Jobbik képviselőcsoportjának a létszámát, akkor vastagon akár négyötöd is meg lett volna egyébként egy ilyen javaslat támogatásához. Vagy ha ne adj' isten, nem lett volna egység a Fidesz-KDNP soraiban ilyen javaslat megszavazására, abban az esetben bőven kaptak volna segítséget a Jobbik képviselőcsoportjából, mert a kétharmadot biztos, hogy tudtuk volna garantálni egy valóban átfogó és értelmes javaslatához. Mert azért az mégiscsak cinikus, amit annak idején a néhai miniszterelnök mondott, hogy hát tetszetek volna akkor forradalmat csinálni - akkor, amikor már nyilvánvalóan nem volt meg, még kevésbé forradalmi változásokhoz sem a közhangulat. És azok, akik emberek tömegeinek tették tönkre az életét, különböző titkosszolgálati, állampárti tevékenységek révén, azok nem hogy nem kellett hogy féljenek a felelősségre vonástól, hanem nagyon komoly vagyonna, politikai és gazdasági befolyásra tettek szert. Tehát a hazaárulás nyílt és egyértelmű, politikai, jogi és erkölcsi értelemben vett hazaárulást mesés vagyonnal és komoly hatalommal jutalmazták; azokat pedig, akik valóban hazafias hevülettől vezérelve követték ezt, folyamatosan süllyesztőbe tették.

Ez azért mégiscsak egy gusztustalan, gyomorforgató, hihetetlenül igazságtalan ellentmondása az elmúlt 27 esztendőnek! Csak nézzük meg a Biszku-ügyet, és nézzük meg ehhez kapcsolódóan ugyanennek az alkotmánybíróági elnöknek meg köztársasági elnöknek a tevékenységét, meg az ő kollégáinak a tevékenységét! Nekem személyes véleményem az, hogy azért helyezték hatályon kívül a halálbüntetést is annak idején, hogy a kommunista bűnökért személy szerint felelősek, mint például Biszku Béla, megússzák, elkerüljék a legszigorúbb büntetést. Mert akkor még nem lehetett tudni, hogy az eldobott vagy elvetett nehéz kő hol áll meg, és legalább a legszigorúbb, az addig legszigorúbb büntetéstől így már nem kellett tartaniuk. És jellemző a Fidesznek is - korábban az MSZP-nek is, de ezt most hagyjuk, 2010-től önök kormányoznak - ez az időhúzó, az időmúlásra játszó taktikája, hogy majd a bűnösök esetén, mint például a Biszku-ügy esetén is majd az életkor, majd a biológia megoldja; itt pedig majd a feledés homályába merül, és szép lassan eltávoznak az élők sorából a sértettek is, a megalázottak, és egy idő után ez már senkit nem fog érdekelni. Az ő fiaik, unokáik sajnos javarészt külföldre vándorolnak, kivándoroltak - kit érdekel már, hogy mi volt 1990 előtt?

Tehát ez nemcsak igazságtalan, hanem történelmi bűn is, történelmi hanyagság, mulasztás és felelőtlenység, futni hagyni ezeket a bűnösöket. Úgyhogy mindenféleképpen támogatni fogjuk ezt a javaslatot. Mert ez így nem maradhat!

ELNÖK: Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok; de látom, hogy a vitában elhangzottakra az előterjesztő szeretne válaszolni. Tessék parancsolni! Megadom a szót.

Dr. Hadházy Ákos reflexiói

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen. Volt olyan hozzászólás, amire számítottam, volt olyan, amelyikre nem számítottam.

Amikor Vas Imre képviselőtársam azt mondja, hogy ez egy hibás törvény, akkor erre azt tudom mondani, hogy még az elődöm, Schiffer András kezdte ezeket beadni *(Dr. Vas Imre: Emlékszünk rá.)*, minden alkalommal találtak rajta valami kifogást, azt ő mindig megváltoztatta annak megfelelően. Utána körülbelül a tizediktől már semmilyen kifogást nem mondtak *(Dr. Vas Imre: Ez így nem igaz.)*,

csak egyszerűen nem szavazták meg. Természetesen, ha önök nem védeni akarnák ezeket a besúgókat, akkor tárgysorozatba vennék, adnának hozzá módosító javaslatokat; ugyanúgy ki lehetne minket oktatni, de azzal együtt megmaradna mégis a törvénynek az a szándéka, hogy ezekkel az emberekkel és ezzel a múlttal számoljunk el.

Azon jól szórakozott a képviselőtársam, de az valóban egy nagyon nevetséges indok, hogy ehhez esetleg Alaptörvényt kellene módosítani - mondják azok, akik nem tudom, hányszor, vagy hétszer módosították már az Alaptörvényüket. És ahogy elhangzott a Jobbik képviselőitől is, nyilvánvaló, hogy itt simán a kétharmadot megadtuk volna hozzá. Tehát ha csak ez a problémájuk, akkor hajrá, szavazzák meg, és meg fogjuk ezt oldani. Szerintem ez egy nagyon szép befejezése lenne az önök kormányzásának.

Amin csodálkoztam, az Répássy képviselő úr moralizálása. Nem is teljesen tudtam követni a logikát. Nyilvánvaló, hogy nem a kommunista részvételtől van szó, hanem azokról a meglehetősen nehezen védhető cselekményekről, amikor valaki, elfedve a valódi meggyőződését, akár mondjuk, fideszesnek hívta magát, vagy régebben ellenzékinek hívta magát, épült be az ellenzék körébe, kommunista besúgóként. Ezeknek az embereknek a nyilvánosságra hozásáról van szó, és ezeknek az embereknek a kizárásáról a közéletből. És valószínűleg nem értette meg az indoklásomat. Még egyszer mondom, ez nem volt olyan régen; pont azokat a dolgokat mondta egyébként a hozzászólásának ebben a részében, valóban, amiket szoktak mondani, hogy ez már régen volt, ez már nem érdekel senkit. Ha valaki, mondjuk, katona volt a hetvenes évek végén, nyolcvanas évek elején, és a katonatársaira jelentett, az még attól lehet jelen pillanatban akár a legmagasabb állami vezetők között is. Abszolút időszerű lehet, sajnos ez még mindenképpen aktuális lehet.

S még egyszer mondom, itt nem egyszerűen az a baj, hogy ezek az emberek csúnya dolgokat csináltak, hanem az a baj, hogy ezek az emberek vagy gonoszak, vagy pedig zsarolható és gyenge emberek voltak. Nagyon sokszor azzal szokták védeni ezt a dolgot, hogy hát nem feltétlenül voltak ők rossz emberek, csak zsarolhatók és gyengék voltak. Pont ez a baj! Ha ez az ember egy zsarolás hatására jelentett, akkor zsarolás hatására akár most, mondjuk, lehet, hogy aláír egy atomerőmű-megállapodást az oroszokkal. Ez a baj! Pont ez a baj! Ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen. *(Dr. Répássy Róbert: Világos. Akkor tehát nem a múlt feltárása a cél.)*

Határozathozatal

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Aki igen? *(Szavazás.)* Három igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Nyolc nem; tartózkodás nem volt. Köszönöm. Megállapítom, hogy 3 igen, 8 nem szavazat mellett és tartózkodás nélkül a bizottság nem vette tárgysorozatba a törvényjavaslatot.

A határozati házsabály értelmében tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság döntéséről házelnök urat írásban értesítjük. Ezzel ezt a napirendi alpontot is lezárom.

c) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvénynek a kilakoltatási moratórium megújításához szükséges módosításáról szóló T/18279. számú törvényjavaslat

Soron következik 5. napirendi pontunk c) alpontja: a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvénynek a kilakoltatási moratórium megújításához szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat; szintén Hadházy Ákos képviselőtársunk önálló indítványa. Megadom a szót, hogy javaslatát indokolhassa. Tessék parancsolni!

Dr. Hadházy Ákos szóbeli kiegészítése

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen. Természetesen tudatában vagyok annak, hogy a kormánytöbbség elfogadott egy kilakoltatási moratóriumot a téli időszakra. De nagyon sokat mond, hogy olyan időpontot határoztak meg, amelyik a választások utánra esik, tehát nyilvánvalóan ezzel mintegy beismerték ezt a rendkívül súlyos társadalmi problémát, amit a devizahiteleseknek a még mindig fennálló kálváriája és veszélyeztetettsége jelent. Azt gondolom, mindenki számára egyértelmű, hogy az áprilisi határidő azért volt, mert nem szeretnék, ha akár mindennap bemutatna a televízió, a kormánytól független televíziók vagy médiumok kilakoltatott családokat.

Az én javaslatom annyiban különbözik, hogy nincs határideje. Mindaddig fenntartanánk ezt a kilakoltatási moratóriumot, amíg nem rendeződik megnyugtatóan ez a krízis, ez a válság. Például várunk természetesen európai bírósági ítéleteket is, amíg eldől az, hogy az árfolyamkockázatot milyen arányban kell a különböző résztvevőknek viselnie. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Megnyitom a javaslat vitáját. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. Megadom a szót Vas Imre alelnök úrnak, tessék parancsolni!

Hozzászólások

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Arra azért felhívom képviselőtársaim figyelmét, hogy ez mindenféle lakóingatlan-végrehajtást megszüntetne, tehát nemcsak a devizaadósokkal kapcsolatos végrehajtási eljárásokat. Még azt sem írja egyébként, hogy a fogyasztói hitelekre, hanem minden végrehajtást, adott esetben például a gyerektartás behajtását is, ami nyilvánvaló senkinek sem lehet a célja. Tehát minden kilakoltatást, bármilyen célból is adták el a lakóingatlant, minden végrehajtást felfüggesztene; mondom, adott esetben akár egy gyerektartás, egy adótartozás behajtását. Úgyhogy ennek így semmiképpen nem támogatható a tárgysorozatba vétele.

ELNÖK: Staudt Gábor alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Mivel a házszabály rendelkezései alapján, hála a Jóistennek, a módosító javaslat intézménye működik már egypár évtizede, ezért tudjuk támogatni a tárgysorozatba vételt, és az aggályainkat módosító javaslatként ki tudjuk fejezni.

Természetesen a céllal egyetértünk, foglalkozni kell a témával, és a plenáris ülésen szeretnénk ezt átbeszélni. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. *(Jelzésre:)* Úgy látom, az előterjesztő nem kíván válaszolni a vitában elhangzottakra.

Határozathozatal

Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Aki egyetért ezzel? *(Szavazás.)* Három igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Nyolc nem; tartózkodás nem volt. Köszönöm. Megállapítom, hogy 3 igen, 8 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül a bizottság nem vette tárgysorozatba a törvényjavaslatot.

A határozati hárszabály értelmében tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság döntéséről házelnök urat írásban értesítjük. Ezzel ezt a napirendi alpontot is lezárom.

d) Az Isztambuli Egyezmény elfogadásáról szóló H/18293. számú határozati javaslat

Soron következik 5. napirendi pontunk d) alpontja: az Isztambuli Egyezmény elfogadásáról szóló határozati javaslat. Köszöntöm Szelényi Zsuzsa képviselő asszonyt mint a javaslat egyik előterjesztőjét. Megadom a szót, hogy javaslatát indokolhassa. Tessék parancsolni!

Szelényi Zsuzsanna szóbeli kiegészítése

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Szeretettel köszöntöm a bizottságot az isztambuli egyezményről szóló, többekkel közösen beadott javaslatunk illetően.

Szeretnék önöknek egy rövid idézetet felolvasni egy filmből, a „Láthatatlan erőszak” című filmből, amelyet egypár nappal ezelőtt önöknek is elküldtem; remélem, meg tudták nézni. Ez egy hölgynek a vallomása, az én személyes ismerősömé, aki egy bántalmazó családban nőtt fel, ő maga szexuális bántalmazás áldozata volt, de a fiútestvére is komoly bántalmazásban részesült, és az édesanyja is. Ez a film egy tanúságtétel, ugyanakkor tulajdonképpen egy oktatóvideó arról, hogy hogyan kell elképzelni egy olyan gyereknek vagy olyan felnőttnek az életét, aki bántalmazó közegben él, nő fel. Azt mondja ebben a filmben: „Kisgyerekként nem tudtam, hogy ami velem történik, az micsoda. Csak azt éreztem, hogy rossz, és el akarok menekülni előle. Félttem, mert azt mondták, hogy rossz voltam. Eszembe sem jutott, hogy az édesanyámhoz forduljak. Később rájöttem, hogy talán azért, mert az édesanyám is és a testvérem is bántalmazott, bántalmazás elszenvedője volt. Csak felnőttként vettem a bátorságot arra, hogy amikor az unokahúgomat kellett megvédeni, akkor kinyissam a számat.”

Azért olvastam fel, mert ezt a javaslatot nem először tárgyaljuk itt, és én, szemben másokkal, nem azt gondolom, hogy újra és újra meg kell ismételnünk azt a vitát, amit már lefolytattunk, hanem azt gondolom, hogy egy folyamatban vagyunk; ez a parlament egy folyamaton megy keresztül, és előre tudunk lépni. Az elmúlt hónapokban az egész világ és Magyarország is tulajdonképpen a bántalmazással kapcsolatban új tapasztalatokat szerzett, és én abban bízom, hogy ez az önök gondolkodásában és változásokat eredményezett.

A lelki és fizikai és szexuális bántalmazás akkor is trauma, ha konkrétan nem egy gyerekkel történik, hanem amely bántalmazást egy gyereknek egyszerűen csak át kell élnie, tehát mint szemtanú jelen van egy olyan családban, ahol ez zajlik, adott esetben nem is vele. Tudjuk, hogy nagyon sok bántalmazott gyerekből vagy bántalmazó családban élő gyerekből később bántalmazó lesz, és tulajdonképpen ez az a ciklus, ez a tragikus ciklus, amit nekünk döntéshozóként, törvényalkotóként meg kell akadályozni, és meg is lehet akadályozni. Ez a nemzetközi egyezmény erről szól.

Tudják, hogy én azt gondolom, hogy a család egy jó dolog - a családon belüli erőszak viszont borzalmas, és egy bántalmazó családban élni is borzalmas. S ahhoz, hogy jó családok legyenek, és azok mindazt az érzelmi támogatást biztosítsák, amire szükség van ahhoz, hogy gyerekek és felnőttek boldogan tudjanak együtt élni, az kell, hogy a családok ne legyenek bántalmazók. S ezért be kell avatkoznunk.

Szerencsére az elmúlt hetekben ennek a nagy nemzetközi és magyarországi vitának a kapcsán úgy éreztem, hogy a kormányzatban is valamiféle változás történt. Az az EMMI államtitkára nyilatkozott arról, hogy a családon belüli erőszak, a

kapcsolati erőszak áldozatainak védelme érdekében egy nagyobb forrás kerül előtérbe, és ezzel kapcsolatosan mindenféle lépéseket tesz majd a kormány. Ezt én úgy értékelem, hogy a kormány elismerte, hogy a kapcsolati erőszak, a családon belüli erőszak - ami azért túlnyomó részben nőket és gyerekeket érint - létezik, és a kormánynak ezzel feladata van.

Ugyanakkor végignéztem azokat a nyilatkozatokat, amelyek elhangzottak, és úgy gondolom, hogy ez jó hír, de nem elégséges. Amit ez az isztambuli egyezmény tud, az az, hogy ez egy áttekintő, rendszerszintű beavatkozást tesz lehetővé. És egy-két példát fogok mondani, hogy ez igazából miért olyan nagyon fontos; hogy miért nem elég, hogy például csak a Btk.-t módosítjuk - ugye, ezt szokták önök mondani. Én is tudom, hogy 2013 óta a büntető törvénykönyv részét képezi a kapcsolati erőszak, a helyzet azonban az, hogy azóta Magyarországon nem csökkent a kapcsolati erőszak száma. 2013 óta létezik ez a törvény, a jéghegy csúcsát képező áldozatok, nevezetesen, akik bele is halnak ezekbe a bántalmazásokba, azoknak a száma semmit nem változott az elmúlt négy-öt évben. Tehát az a helyzet, hogy csak a Btk.-t változtatni, akár szigorítani, akár új tényállást bevetni, önmagában nem elégséges akkor, ha például az rá van bízva a bántalmazottakra.

De mondok más példát is. Ennek az egyezménynek egy nagyon fontos része a prevenció. Ebben a történetben, amelyet önökkel is megosztottam, egy olyan gyerek szerepel, akinek eszébe sem jutott, hogy segítségért forduljon, és az a helyzet, hogy tudjuk, hogy ez így van. Tehát a gyerekek nem tudják, főleg kicsi gyerekek, hogy mi a helyzet; egyébként is szeretik azokat a felnőtteket, adott esetben tisztelik, akik őket bántalmazzák, és nem tudnak nagyon mit csinálni. Ezért olyan kampányt kell folytatni például, amikor a gyerekekkel erről beszélgetünk, és elmondjuk, hogy az ilyen dolgok nem normálisak - hogy eszükbe jusson, hogy segítséghez forduljanak. Amíg ez nem történik meg, addig, azt kell mondjam, hogy Magyarországon nem teszünk eleget annak érdekében, hogy bántalmazott gyerekeknek eszükbe jusson, hogy keressenek egy biztonságos felnőttet, akik őket meg tudják valamilyen módon védelmezni. De ha mondjuk, szólnak az óvónőnek ma Magyarországon, akkor egy óvónő teljesen tehetetlen. Ezt szülőként egyébként, több gyerek szülőjeként iskolában, óvodában magam is végignéztem, hogy a felnőttek, a felelős felnőttek, óvónők, tanárok nem nagyon tudnak mit kezdeni ezekkel a helyzetekkel. Tehát őket is meg kell tanítanunk, hogy mit lehet csinálni, mert egy bonyolult dolog az, amire vállalkozunk, bonyolult, amivel találkozunk, és nagyon természetes is egyébként, hogy nem olyan egyszerű ezzel mit kezdeni.

De mondok még valamit. Például lehet a bántalmazottakkal is foglalkozni. Nem úgy van, hogy aki egyszer bántalmazott, az örök életére az marad. Más országokban, például a nem túl messzi Ausztriában, ahol egyébként hatodannyi nő hal meg bántalmazás eredményeként - azért, mert egy nagyon-nagyon széles körű preventív és támogató rendszer van; nem pedig azért, mert az osztrákok kevésbé lennének erőszakosak -, ott nagyon komoly munka zajlik a bántalmazókkal, például azért, hogy egy olyan férfi, akit elválasztanak a családjától bántalmazás miatt, az mondjuk, a későbbi időben a gyerekeivel mégiscsak kapcsolatot tudjon tartani. Én azt gondolom, hogy ezek nagyon fontos dolgok, és ezek attól az egy-két ötlettől, amelyek pillanatnyilag felmerültek Magyarországon, még nem válnak rendszerszintűvé. Ehhez szükséges az, hogy mi ezt az egyezményt komolyan vegyük.

Ma 15 krízisközpont, akut beavatkozó krízisközpont van Magyarországon; nagyjából száznak kellene lennie egy ekkora lakosságú országban. Úgyhogy nagyon-nagyon sok teendő van annak érdekében, hogy lépünk. De azt kell mondjam, hogy még ezek a krízisközpontok is problémásan működnek, törvény szerint 60 napig lehet ott tartózkodni. Én tavaly hónapokig követtem egy kisfiúnak a sorsát, akit az édesapja

tulajdonképpen elrabolt; annak ellenére, hogy korábban az édesanyával a gyerekek már egy ilyen krízisotthonban voltak, de 60 nap után el kellett onnan menniük, a bíróság az édesapának ítélte a gyerekeket, azért, mert úgy látta, hogy ott nagyobb anyagi biztonságban vannak; majd ez az édesapa a gyerek szemé láttára rablásos bűncselekményt követett el, majd utána a gyereket magával vive hónapokig menekülésben volt. Konkrétan - én is követtem ezt az eseményt az édesanyával és a rendőrséggel konzultálva - nem tudta senki, hogy ez a gyerek élve kimenekül-e ebből a történetből vagy nem. S mindössze azért, mert a hatóságok nem hittek ennek a nőnek, és nem hitték el, hogy ez egy olyan bántalmazó helyzet, ami nekik egyszerűen rossz.

Nagyon sok történetünk van, amiből lényegében pontosan föl lehet vázolni ezeknek a dolgoknak a gyenge pontjait, és hogy mik azok a beavatkozási pontok, ahol a kormányzatnak lépnie kell. És ezek mind le vannak írva ebben az egyezményben.

A büntető törvénykönyv változásáról még csak annyit szeretnék mondani, megint csak példaként, ami a dolog komplex megközelítését illeti, hogy azért nem elég hatékony a Btk. szigorítása és a jelenlegi tényállás, mert magánvádas eljárás szükséges ma ahhoz, hogy egy bántalmazott személy, gyerek vagy nő vagy akárki, adott esetben férfi az elkövető büntethetőségét kérje. És pont az a pszichológiai szituáció, amiben ezek a bántalmazottak vannak, az a trauma alkalmatlanná teszi őket arra, hogy ezt kezdeményezzék, és egy ilyen folyamatot végigcsináljanak. Ezért van az, hogy az egyezmény javaslata alapján hivatalból kell eljárást folytatni bántalmazók ellen, mondjuk, egy gyerek esetében. Nagyon-nagyon fontos dolgok ezek.

Ez egy egészen kiváló egyezmény, nem családellenes és semmiképpen nem férfiellenes egyezmény. S én, úgy, ahogy a korábbi időben is, önöket, egy csupa férfi bizottságot szövetségesként hívom abba, hogy ezt az ügyet előremozdítsuk. Nem gondolom, hogy nők és férfiak közötti küzdelemről lenne szó. Azt gondolom, ez az egyezmény arról szól, hogy kiegyensúlyozott és boldog családokként működjenek a családok Magyarországon, és ebben az önök támogatására, a férfiak támogatására mindenképpen szükség van. Úgyhogy nagyon bízom abban, hogy most napirendre tudjuk venni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük az álláspontját, képviselő asszony, amelyet kifejtett az egyezménnyel kapcsolatban. Megnyitom a javaslat vitáját. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. Megadom a szót Vas Imre alelnök úrnak. Tessék parancsolni!

Hozzászólások

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Az előterjesztővel nagyon sok mindenben egyetértünk, abban a tekintetben mindenképpen, hogy elítélünk mindenfajta testi-lelki erőszakot, a kizsákmányolást; és abban is egyetértünk, ami arra vonatkozott, hogy az államnak mindent meg kell tennie a megelőzés érdekében. És helyesen is mondta képviselő asszony, hogy a családügyekért felelős államtitkár már be is jelentette, hogy erre a célra mennyivel több költségvetési forrást kíván a kormány költeni. Tehát idáig, a dolognak ebben a részében, azt hiszem, nincs köztünk vita, de felteszem, hogy az összes magyar parlamenti párt között ebben a tekintetben nincs vita.

A vita alapvetően ott van, hogy egy egyezmény elfogadása megoldja ezt a problémát vagy nem. Ha mindent megteszünk érte, tehát attól, hogy egy egyezményt elfogadunk, több költségvetési forrás nem lesz erre; de mondom, abban egyetértünk, hogy a lehető legtöbbet kell a prevencióra, megelőzésre, felvilágosításra ezen a téren

fordítani. Csak itt már képviselő asszony is egy kicsit, más frakciók képviselői pedig ennél sokkal inkább azt próbálták sugallni, hogy azért nem oldódik meg ez a helyzet, mert nem fogadtuk el az egyezményt. A kettő között ilyen összefüggés nincs. A között van összefüggés egyébként szerintem, hogy milyen szigorúak a büntetések, mennyit fordítunk megelőzésre, mennyire képezzük adott esetben a pedagógusokat, a rendőröket, nem tudom, kit még, akik ezzel kapcsolatba kerülnek; ez bizony befolyásolja. Tehát ebben egyetértünk, de nem önmagában az egyezmény elfogadásával. Ráadásul ez egy olyan rendszert próbálna kiépíteni, ami nem minden elemében jó egyébként. Úgyhogy szerintem az Országgyűlésnek is meg a kormánynak is abba az irányba kell menni, hogy a megelőzésre, felvilágosításra, az esetek segítésére minél többet kell fordítani, és nem kifejezetten az egyezmény ratifikálása vagy kihirdetése kell hogy a cél legyen. Ezzel szerintem sokkal többet el tudunk érni ezen a területen. Úgyhogy ezek miatt én nem javaslom, hogy tárgysorozatba vegyük a határozati javaslatot.

Hozzáteszem, ez a határozati javaslat csak arról szól, hogy az Országgyűlés kötelezze a kormányt, hogy terjessze ezt elő, ha én ezt jól olvastam. Hozzáteszem, nagyon sok fejlett nyugat-európai ország sem ratifikálta ezt, ahol egyébként adott esetben néhol még jobbak is ezek a mutatók, mint nálunk. Tehát ez is azt igazolja, hogy nem önmagában az egyezmény kihirdetése és hatálybalépése, hanem sokkal inkább a megelőzés számít.

Amiben én még vitatkoznék képviselő asszonnyal, az az, hogy a pedagógusok tudnak-e ezzel a helyzettel mit kezdeni. Azt én nem állítom, hogy mindegyik, de szerintem annyira azért nem rossz a helyzet, amit képviselő asszony felvázolt, hogy fogalmuk sincs, hogy mit kell csinálni. Nekem a rendőrökkel is e tekintetben jó tapasztalatom van. Van nyilván jó néhány ismerősöm, meg azért most már négy és fél éve a Honvédelmi és rendészeti bizottságban benne vagyok, látom, hogy a rendvédelmi szervek is tudják, képezik őket, hogy egy ilyen helyzetben mit kell tenni.

Úgyhogy nem javaslom a tárgysorozatba vételt, de mondom, amit képviselő asszony elmondott, azzal nagyrészt egyet tudunk érteni.

ELNÖK: Megadom a szót Staudt Gábor alelnök úrnak. Tessék parancsolni!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Bevallom, azt a részt nem nagyon értem, hogy az, hogy Vas Imre képviselőtársam négy és fél éve van a Honvédelmi és rendészeti bizottságban, hogyan függ össze a rendőrség hozzáállásával (*Dr. Vas Imre: Nem ezt mondtam. Tudom, hogy felkészültek.*), és egy bizottságban milyen rálátást nyer. Gondolom, úgy gondolta képviselőtársam, hogy egy bizottságban a rálátása a rendészeti szervekre nagyobb, de azt kell mondjam, ott maximum rendészeti vezetőkkel találkozhatott, és a mindennapi élet tapasztalatai sok esetben sajnos tényleg mást mutatnak. Tehát azt én is mindenképpen alá szeretném húzni, hogy sok esetben ez egy olyan terület, ahol a szervek valóban nem tudják, mi a teendőjük, tehát nyilvánvalóan itt nemcsak jogszabályi változtatásokra van szükség, hanem a rendszer gondolkodásán is kellene változtatni; ezzel is abszolút egyetértek.

Azt szeretném elmondani röviden, mert már sokszor folytattunk vitát az Igazságügyi bizottságban is: itt egy tárgysorozatba vételről döntünk, hogy az Országgyűlés elé kerüljön-e ez a javaslat. Itt szűk körben, mert ez a nemzetközi szerződés relatíve szűk körben engedik meg a fenntartások tételét, tehát javarészen elvárja, hogy ilyen módon kerüljön ratifikálásra, viszont az még korábban elhangzott, éppen Répássy képviselőtársunk részéről, és ezt én nagyon helyeslem, hogy a fogalom meghatározások terén viszont az Országgyűlés meg tudja nyugtatni azokat a

hangokat, amelyek a család fogalmának a fellazulását látják az egyezmény mögött, vagy hogy különböző, egyébként maximálisan támogatható és az Alaptörvényben lefektetett elvektől nem szeretnék - és egyébként mi sem szeretnénk -, hogyha Magyarország eltérne, ami a család fogalmát, a család szerepét illeti, és sorolhatnám. Viszont azt gondolom, hogy ha ebben az esetben csak a szélsőséges véleményeket halljuk meg - mert mind a kettőből volt a sajtóban sajnos elég sok; minden oldalról elhangzottak olyan vélemények, amelyek nem éppen fedték a valóságot, és ezzel a szerződéssel nem voltak összhangban, a szerződés tartalmával. Úgyhogy én és a Jobbik-frakció azzal együtt tudja a tárgysorozatba vételt támogatni, hogy nagyon fontos lesz, hiszen meg kell hallanunk a még egyébként indokolatlan vagy jogilag, szakmailag nem mindig indokolt ellenhangokat mindkét oldalról, de ezeket nyilvánvalóan egy megfelelő fogalom meghatározással tudjuk megnyugtatni. És amikor az Országgyűlés ratifikálja ezt az egyezményt, akkor a magyar Alaptörvénynek megfelelően teszi ezt meg, és az esetleges korrekciókat megteszi. És így, ebben a formában, azt gondolom, megnyugodhatnak azok is, akik attól félnek, hogy ez az egyezmény azt a kialakított rendszert, Alaptörvényben garantált rendszert, amelyet mi is támogattunk, fellazítaná. Meggyőződésem, jogi szakmai meggyőződésem, hogy lehet úgy ratifikálni ezt az egyezményt, hogy a pozitív tartalmak beépüljenek a magyar jogba, viszont az olyan kérdéses vagy vitatott részekre is választ lehessen adni, és a magyar Alaptörvény alapján lehessen hatályba léptetni ezt a nemzetközi szerződést, és mindenkinek a megnyugvására és megnyugtatásával lehessen ezt végigvinni. Ez lesz a parlament munkája, de azt gondolom, igen szavazatunkkal arra szavazunk, hogy ezt kezdje meg az Országgyűlés, és nyilvánvalóan a kormány, amikor ezt az előterjesztést elkezdi előkészíteni, ez a munka induljon el, és jöjjön be az Országgyűlés elé. Köszönöm.

ELNÖK: Megadom a szót Teleki László képviselőtársunknak.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A Magyar Szocialista Párt is támogatja, hogy az Országgyűlés tárgyalja, mert azt gondolom, ez az az ügy, amikor azt lehetne mondani, hogy politikai konszenzus van. Azért van politikai konszenzus, mert mindegyik párt, amelyik a parlamentben most frakcióval rendelkezik vagy éppen függetlenek, tudják azt, hogy az erőszakot minden formájában el kell utasítani. És ha azt mondjuk, amit Vas Imre mondott, ami egyébként biztató volt, hogy a prevencióra nagyon oda kell figyelni, és sok mindent kell tenni, de ez nem zárja ki annak a lehetőségét, amit képviselő asszony elénk hozott, hogy rendszerszerűvé tegyük azt a problémát, amellyel szembenézünk. Tehát tegyünk meg minden olyan lépést és intézkedést, amely vissza tudja szorítani a családon belüli erőszakot vagy egyáltalán az erőszakot. Mert azt gondolom, hogy ha ezt meg tudjuk tenni, és mindegyik párt komolyan gondolja, hogy ebben részt kíván venni, akkor nem a kifogásokat kell elsősorban előtérbe helyezni, hanem azokat a pontokat, amelyek összeköthetnek minket ebben a kérdésben. Tehát a magam részéről javasolom, hogy mindegyik parlamenti frakció támogassa az előterjesztést, hogy az Országgyűlés elé kerüljön, mert utána mindenkinek van még lehetősége arra, hogy akár módosítóval, akár pedig, ha kell, még bármilyen módon, de ezt az ügyet támogassák.

Ezért a magam részéről mindenképpen fontosnak tartom, hogy az isztambuli egyezmény ratifikálása megtörténjen. És azokat is fontosnak tartom, még egyszer mondom, amiket Vas Imre képviselőtársam mondott, hogy próbáljunk mindent megtenni annak érdekében, hogy a családon belüli erőszak visszaszoruljon. De ez azért fontos, mert rendszerszerűvé tenné a visszaszorítását vagy megakadályozását a

családon belüli erőszaknak. Tehát ezért a Magyar Szocialista Párt támogatja a tárgysorozatba vételt.

ELNÖK: Répássy Róbert képviselőtársunknak adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Nos, én nem véleményt szeretnék megfogalmazni, mert korábban volt erre alkalmam. Viszont szeretném megkérdezni az előterjesztőtől vagy előterjesztőktől, hogy mi a válaszuk azokra a kritikákra, amelyek a nyilvánosság előtt megfogalmazódtak az isztambuli egyezményrel szemben. Most nem akarom azzal untatni önöket, hogy felsoroljam ezeket, de mivel ezt írásban is megtették, petíciót is lehet aláírni az isztambuli egyezmény ellen - az interneten most, ebben a pillanatban is alá lehet írni; de ha gondolják, felsorolom ezeket az érveket -, csak szeretném tudni, találkoztak-e már ezekkel az ellenérvekkel, és ha igen, mi erre a válaszuk. Mert természetesen azt képviselő asszony sem gondolja, hogy azokkal, amit elmondott, lenne olyan ember ebben a teremben, aki ne értene egyet. Csak az a baj, hogy egy dolog a gyermekbántalmazást elutasítani, és egy másik dolog az isztambuli egyezmény szövegével azonosulni. Tehát jó lenne, ha azokra a kritikákra is válaszolnának, amelyek az isztambuli egyezmény jogi szövegével kapcsolatosak, azzal szemben megfogalmazódtak.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e valaki még hozzászólni a vitában. Apáti István képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Répássy képviselő úr megmentette a Fidesz becsületét, mert legalább szakmai kérdést tett fel. Azt megint nem tudom megállni, bárhogy próbálom nyomni a padlóféket magamban, mert egyszerűen nem megy, hogy Vas Imre verbális ámokfutását szó nélkül hagyjam. Nem tudom, figyelték-e a képviselőtársak, hogy milyen elképesztő érveléssel állt elő ismét Vas Imre. (*Dr. Vas Imre: Nem tudod követni?*) De. Kicsit a foxterrierre emlékeztem: hogy ha nem tudja a rókát meg a borzot kihozni a kotorékból, akkor talál ott valami szórdarabot, és akkor azt kezdi el cibálni és rángatni, hogy valamin mégiscsak fogást találjon. Merthogy elfogadjuk, meg hiába hirdeti ki a parlament, úgysem ettől függ... Ilyen alapon eljuthatunk odáig, hogy nem kell Btk. sem, mert hát úgyis lesz bűnözés; minek étkezni, úgyis éhesek leszünk, minek inni, úgyis szomjasak leszünk, minek kitakarítani a házat, úgyis majd megint koszos meg poros lesz... Hát, komolyan mondom, ilyet még életemben nem hallottam! Amikor nem tud már komolyabb, épkezláb érveket felsorolni, meg nem tudja lesavazni az előterjesztőket mondvacsinált érvekkel, akkor még ott az utolsó utáni, utáni, utáni szakaszban valamit előrángat, hogy hát lehet, hogy egyébként nem lenne jó, de hát felesleges, mert úgysem ettől függ. Hát, akkor ilyen alapon ne csináljunk semmit, legyünk oblomovisták, feküdjünk le, fel se keljünk az ágyból, a dolgok majd megoldódnak önmaguktól! (*Dr. Vas Imre: Látszik, képviselő úr, hogy nem értette.*) Komolyan mondom, hihetetlen! Ez valami egészen elképesztő! (*Budai Gyula: Nem szeretitek egymást. Jól látom? - Derültség.*) Van ilyen.

ELNÖK: További felszólalót nem látok. Lezárom a vitát, és visszaadom a szót az előterjesztőnek, aki jelentkezett, hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Tessék!

Szelényi Zsuzsanna reflexiói

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független) előterjesztő: Köszönöm szépen. Én folytatni szeretném, tehát nem lezárni, hiszen több kérdés is felvetődött számomra, és azt gondolom, hogy még ne akarjuk feltétlenül lezárni a vitát.

Azonkívül én is szeretnék Vas úrnak kérdést föltenni, ugyanis az egyetlen dolog, amit mondott az egyezményvel szemben, az az, hogy vannak benne dolgok, amik nem jók. Tehát én szeretném megtudni öntől, hogy mi az, amit ez az egyezmény javasol, ami ön szerint nem jó. Mert nagyon szívesen megválaszolnám; azt gondolom, nyilvánvalóan félreértésről van szó.

Répássy Róberttől pedig nem azt kérném, hogy folyamodjon külső segítséghez ismeretlen civil szervezetek részéről, hanem akkor mondja meg nekem, legyen szíves, mik azok a kérdések, amelyeket ön nem ért ebben az egyezményben. Felhívom a figyelmet arra, hogy több fordítás is a nyilvánosság előtt van, és én azt szeretném, ha az eredetiről beszélgetnénk, hiszen én azt feltételezem, sajnos, hogy vannak olyan rosszhiszemű fordítások, amelyek tudatosan félreértést keltenek. Ez ugyanis egy rendkívül egyértelmű egyezmény, amelynek az előkészítésében én korábbi életemben részt vettem, tehát én ennek az elveit jól ismerem. Én magam nem vagyok jogász, ugyanakkor azt gondolom, hogy az eredeti szöveg az, amihez tartanunk kell magunkat, és ezt a vitát én szívesen most vagy valamikor Répássy úrral és Vas úrral lebonyolítom, de akkor az eredeti szöveget vegyük elő, és legyenek kedvesek, nekem is adjanak belőle egy példányt, és akkor nekiállhatunk szerintem most rögtön. De először kíváncsi volnék, hogy Vas úrnak mi a kifogása.

ELNÖK: Képviselő asszony, a következő a helyzet. Itt az Igazságügyi bizottság előtt az eljárási rend úgy néz ki, ugye, jelen pillanatban törvényjavaslat tárgysorozatba vétele napirendi pont zajlik: ilyenkor az előterjesztőnek először megadjuk a szót arra, hogy javaslatát indokolja, mint ami be is következett; ezt követően megnyitjuk a vitát, a vitában a képviselő hölgyek és urak különböző álláspontokat, kérdéseket fogalmazhatnak meg a törvényjavaslattal kapcsolatban; ezt követően lezárjuk a vitát, és visszaadjuk a szót az előterjesztőnek azzal, hogy amennyiben kíván válaszolni a vitában elhangzottakra vagy a feltett kérdésekre, akkor tud válaszolni. Tehát ez az eljárási menetrend. Igazából tehát ez nem kontradiktórius, hanem így alakult ki, és így van a házszabály szerint. Ezért arra kérem, hogy amennyiben a vitákra elhangzottakra válaszolni kíván, akkor azt tegye meg. Köszönöm szépen.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független) előterjesztő: Köszönöm szépen, akkor válaszolok. Ugye, olyan kérdésre, amit nem kaptam, sajnos nem tudok válaszolni, de bizonyára egy másik alkalommal, feltehetően a plenáris ülésen erre majd módom lesz.

Először is azt szeretném mondani, hogy ezt az egyezményt a magyar kormány, a Fidesz által vezetett kormány 2014-ban aláírta. Tehát azt a kérdést, hogy most jó-e ez az egyezmény vagy nem jó, igazából nem tudom értelmezni, hiszen az önök által vezetett kormány aláírta, ami azt jelenti, hogy vállalást tett arra, hogy ezt a magyar jogrendbe illeszti. Amiről most beszélünk, az nem az ehhez az egyezményhez való csatlakozás, hiszen a magyar kormány, az Orbán Viktor által vezetett kormány elkötelezte már magát az isztambuli egyezmény mellett. Amiről mi most beszélünk, az az, hogy az Országgyűlés, tehát önök - nem a kormány, hanem az Országgyűlés - arra kéri a kormányt, hogy ezt az egyezményt most már minél hamarabb iktassa a magyar jogrendbe, mert ez még nem történt meg.

Tehát itt elvi kérdésekről, azt gondolom, nem is nagyon lehet vitatkozni, hiszen az önök kormánya már nagyon-nagyon helyesen megtette az ezzel kapcsolatos lépést. Tehát az a kérdés, hogy megcsináljuk-e akkor, ami benne van, és ez nem történt még meg. És e tekintetben mondom én azt, hogy lényegében nem történt semmi látható eredmény az aláírás óta. Nemcsak azokat az adatokat ismerem, amelyeket korábban önökkel megosztottam, hanem én az elmúlt évben is szinte minden érintett minisztériumhoz számos írásbeli kérdést adtam be; pontosan tudom, mi a helyzet. A BM-től is tudom, mennyire vannak a rendőrök, illetve mennyire nincsenek felkészülve, hogy nincs szisztematikus képzés; tudom az EMMI-től, hogy mennyire képzettek a védőnők, az óvónők, a tanárok - nincs ilyen típusú képzés. Természetesen vannak olyan óvónők és tanárok, akik természetes intelligenciájukból kifolyólag felfedeznek egy bántalmazott gyereket és valamit lépnek, de az általános tapasztalat az, hogy nem részesülnek ilyen képzésben. A bíróságon tavaly, tavalyelőtt egy másfél éves kutatás zajlott a bántalmazásos ügyekben, amiből pontosan látjuk, hogy mi Magyarországon a bírói gyakorlat, amiből az derül ki, hogy a bírók is teljes mértékben tájékozatlanok, egy akár válási vagy kifejezetten bántalmazotti ügyben nem tudnak felismerni egy bántalmazotti helyzetet, és azzal semmilyen módon nem tudnak mit kezdeni... Szívesen megvárom, amíg a poénkodást befejezik. *(Dr. Répássy Róbert: Nem, csak Budai úr szakértői véleményét hallgattam meg.)* Budai úr szakértő erőszakügyben - hát, nagyszerű... *(Dr. Répássy Róbert: Nem. Bíróságügyben.)* Oké. Akkor nyilván bíróságügyben tudja Budai úr, hogy nincs a bírók számára semmiféle szisztematikus képzés. Ez nem azt jelenti, hogy alkalmasint évekkal ezelőtt egy-egy képzés nem történt...

ELNÖK: Hallgassuk képviselő asszony válaszát! Köszönöm szépen.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független) előterjesztő: ...általam is ismert civil szervezetek részvételével, sőt például azt is tudom, szemben Vas úrral, hogy 2007 óta létezik a rendőrségen protokoll, hogy hogyan kell eljárni bántalmazásos ügyben. Viszont ezt nem ismerik a rendőrök, mert soha az életben erről a protokollról nem hallottak, tehát nem tudják alkalmazni. Tehát ezek azok a dolgok, amelyek nem működnek Magyarországon. Azaz lényegében azt lehet mondani, hogy a magyar kormány alig-alig tud bármiféle módon, a legsúlyosabb esetekben beavatkozni. Ami pedig az odáig vezető hosszú-hosszú út, a magyar állam lényegében nem képes ma megvédeni az állampolgárait olyan erőszakos helyzetekben, amelyek nem az utcán, pofozkodásos formában történnek, hanem bármiféle zárt helyen.

Ezért itt arról van szó, hogy ezt mikor léptetjük érvénybe. Tehát az alapokat illetően nem tudok önöktől semmiféle kritikai észrevételt elfogadni. Itt már nyugodtan beszélhetnénk a törvénynek a szövegéről a parlament színe előtt, mert valóban lehet arra sort keríteni, bizonyos fenntartásokat tehet egy ország - nem tudom, önök milyen fenntartást szeretnének tenni. Azzal nem értenek egyet, amelyek az alapelvei ennek az egyezménynek, hogy a nők és a férfiak egyenjogot élveznek, azonos joggal létező állampolgárok? Vagy azzal, hogy az erőszak az emberi jogoknak, az emberi méltóságnak a legsúlyosabb támadása, és ezért teljesen elutasítandó? Vagy azzal nem értenek egyet esetleg, hogy a nőket jellemzően gyakrabban éri erőszak, és ezért ez a probléma a nők és a férfiak közötti egyenjogúságot érinti; ha szisztematikusan nők szenvednek erőszakot, az azt jelenti, hogy ők nem rendelkeznek ugyanolyan lehetőségekkel, különösképpen, ha az állam őket nem tudja megvédeni? Vagy esetleg azzal nem értenek egyet, hogy a verbális erőszak vagy a pszichológiai erőszak nem elég súlyos ahhoz, hogy beavatkozzunk? Én azt gondolom, nincs ebben

az egyezményben semmiféle olyan, amivel önök ne értenének egyet, hiszen Vas úr is elmondta, hogy minden szavammal egyetért.

Tehát én azt gondolom, messze-messze vagyunk attól, hogy azt mondhassuk, hogy a magyar állam valamicskét halad. Jó hírnek tekinthető, hogy az EMMI államtitkára, most, amikor tényleg egy komolyabb felhördülés van Magyarországon, azt mondja, hogy na, akkor most 3 milliárd forintot erre az ügyre fordítunk, de ma még nem látjuk, hogy a 3 milliárd forint mire fog menni. Én természetesen őt hamarosan meg fogom látogatni, ezeket meg fogom kérdezni; nyilvánvalóan szeretném tudni. Ennek nagyon örülök. De nem pénzről van szó, hangsúlyozni szeretném, és az önök hozzászólásából is már kiderült: ez nem pénzkérdés, hanem politikai akarat kérdése.

Úgyhogy ezért azt gondolom, hogy önök, csupa férfi bizottság, nyugodt lélekkel megszavazhatják, hogy napirendre vegyünk ezt a javaslatot. Még a parlament színe előtt önök elmondhatják nekem, hogy mivel nem értenek egyet. Én minden szóval, minden vitával szívesen megvívok, ebben biztosak lehetnek, mert én nagyon elkötelezett vagyok ebben az ügyben. Számos-számos nővel, gyerekekkel találkoztam, akiknek az élete kockán forgott adott esetben, és még sokkal többel, akiknek az élete nem forgott kockán, de életük hosszú időszakát a bántalmazás megkeserítette és traumatizálta, és ezeknek a gyerekeknek és nőknek a sorsa nekem mint képviselőnek fontos. Úgyhogy kérem, segítsenek, hogy ebben az ügyben előreléphessünk. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Aki egyetért ezzel? *(Szavazás.)* Három igen. Aki nem ért egyet? *(Szavazás.)* Nulla nem. És aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Nyolc tartózkodás. Köszönöm. Megállapítom, hogy 3 igen, 0 nem és 8 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba a törvényjavaslatot.

A határozati házsabály értelmében tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság döntéséről házelnök urat írásban értesítjük. Ezzel ezt a napirendi pontot is lezárom.

Egyebek

Az egyebek napirendi pont keretében annyi bejelentenivalóm lenne, hogy előreláthatóan az idei utolsó ülésünkre jövő hét hétfőn 9 órai kezdettel kerül sor, ahol Trócsányi miniszter urat, valamint Rogán miniszter urat hallgatjuk meg.

Kérdezem, van-e valakinek bármilyen észrevétele, mondandója az egyebek napirendi pont keretében. *(Nincs jelentkező.)* Nincs.

Az ülés berekesztése

A mai ülést berekesztem. Mindenkinek köszönöm az aktív részvételét.

(Az ülés befejezésének időpontja: 16 óra 38 perc)

Dr. Vejkey Imre
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea